

Berichten van Rover

Olinda, 9 maart 2008

Beste Amigos do Brasil,

O Casarão, Het Grote Huis

De zomervakantie is hier in Brazilië van even voor Kerstmis tot 1 februari. Dan beginnen de scholen en ook openbare instellingen weer langzaam aan hun gewone gang van zaken te hernemen. Tot de Carnaval gebeurt er meestal niet veel. Iedereen heeft zijn hoofd en hart nog staan naar vakantie en feesten. Gelukkig was dit jaar de Carnaval vroeg, begin februari, zodat wij meteen per 11 februari daadwerkelijk van start konden gaan met een nieuwe cursus in het Grote Huis, "o Casarão".

In januari hebben wij de selectieprocedure gehad, waar weer veel belangstelling voor was. Het Grote Huis is intussen redelijk bekend geworden. De "Rádio Universitária" maakt altijd reclame voor onze cursus. Verder hangen wij een groot spandoek aan de gevel van het Grote Huis, dat aan een drukke straat ligt met vooral veel voetgangers die van de bushaltes in het centrum van de stad naar een groot ziekenhuis voor arme mensen, het IMIP, toelopen. En dan is er de mond-tot-mondreclame van oud-leerlingen. Dit is de vierde cursus die van start is gegaan. Reeds 100 jongeren hebben een certificaat gehaald gedurende de afgelopen twee jaar.

Aan de proefwerken hebben meer dan 160 jongeren deelgenomen. Met de best geplaatste 70 kandidaten hebben wij interviews gehouden om uiteindelijk 60

nieuwe studenten in te schrijven. 36 Jongens en 24 meisjes in de leeftijd tussen de 16 en 24 jaar. Ze hebben allemaal de middelbare school gedaan of deze bijna afsluitend in het openbaar onderwijs.

Het viel ons op dat 80% van de leerlingen uit de periferie komt van de "Região Metropolitana do Recife", uit de voorsteden van Recife, gemeentes als Olinda, Paulista, Abreu e Lima, Igarassu, Cabo, Jaboatão, Ponte dos Carvalhos. Reden hiervoor is, dat er in deze voorsteden nauwelijks mogelijkheden bestaan voor beroepsvormende opleidingen of andere studies en cursussen. Men komt dus van ver, tussen de 20 à 40 km met openbaar vervoer. De economische omstandigheden zijn zeer precair. Ouders en ook sommige cursisten zelf zijn werkzaam in het informele economische circuit: naaister, werkster, wasvrouw, metselaar of hulp in de bouw, visser, kleine kruidenier, taxichauffeur, ober, bewaker, ... Het inkomen ligt rond de R\$400,00 maandelijks, met de lage koers van de Euro is dat ongeveer 160 Euro. De gezinnen zijn niet meer zo groot als vroeger. Twee, maximaal drie kinderen. Maar de sociale verantwoordelijkheid naar de familie toe blijft groot. In geval van werkeloosheid, ongeval of ziekte is men meer op elkaar aangewezen dan dat men iets van de staat mag verwachten.

Zo is iedere financiële verdienste meer dan welkom. Na vier weken hebben vier cursisten de nieuwe cursus opgezegd: één jongen kreeg een oproep voor militaire dienst met de mogelijkheid beroepsmilitair te worden, een meisje kon een baan krijgen als winkelbediende, een ander meisje werd

een stageplaats aangeboden, een jongen die als sushiman werkt in een Japans restaurant hield het niet vol om slechts vier uur per nacht te slapen en iedere dag om 8 uur op de cursus te zijn. Bij de vorige cursus hadden wij in de slotfase, in de maanden november en december, ook uitvallende cursisten, omdat een zestal leerlingen tijdelijk werk vond in winkels, die in die periode extra personeel aannemen.

Wij geven aan de leerlingen een maandelijks "studiebeurs" van R\$50,00, zeg maar 20 Euro. Deze is bedoeld om een bijdrage te leveren aan de kosten van het vervoer. Dit is noodzakelijk. Zonder die bijdrage zou het voor het merendeel van onze studenten onmogelijk zijn om dagelijks naar het centrum van Recife te komen.

Dit weegt zwaar op onze begroting. Gemiddeld 11.000 Euro per jaar, enkel voor deze beurs, hetgeen nog niet echt volledig gedekt is in de begroting. Cordaid steunt de kosten van de docenten en het secretariaat, Amigos zorgt voor de lopende kosten van het Grote Huis en andere activiteiten die er plaatsvinden en samen met Wilde Ganzen kunnen wij een goed verzorgde infrastructuur aanbieden en onderhouden. Het blijft vanwege die beurs altijd een zenuwtoestand om rond te komen.

Inmiddels is de opbrengst van de Kerstactie van de Amigos in samenwerking met de Wilde Ganzen, in totaal, € 18.447,67, binnen gekomen. Daarmee kunnen we starten met het creëren van een grote ruimte in het Grote Huis die dienst doet als auditorium, videozaal.

Het Gehandicaptenproject in de wijk Mangueira

Bij dit project hebben wij vorig jaar flink wat werk kunnen verzetten. De Jef Willemsstichting steunt dit project gedurende vijf jaar met een bedrag dat rond de 9.250 Euro ligt. Verder hebben wij vorig jaar extra bijdragen gehad van Wilde Ganzen in samenwerking met de Amigos (Kerstverkoop) € 3.968,91 en van Wilde Ganzen met het Stella Maris College in Meerssen (Help een handje

met je voetje), € 3.537,00. Verder ontvingen wij een donatie van € 1.000,00 van het Maria Strootfonds en van de katholieke jongerengroep uit Rosmalen € 1.500,00.

Wij zijn het jaar gestart met een bijeenkomst van alle deelnemers aan het project om te evalueren en te plannen. De grote lijnen van het project werden bij deze bevestigd:

- Maatschappelijk werk door huisbezoek en oriëntering bij sociale instanties.
- Educatief werk in het gebouw van de Sociedade door middel van cursussen en lezingen.
- Bezigheidstherapie.
- Sociale integratie door feestelijk samenzijn van mensen met een handicap, familie en burens.

Nieuw aspect van ons werk is de aandacht voor "inclusão digital". Met de extra hulp hebben wij een informaticalokaal met 5 computers kunnen installeren, waar wij nu cursussen geven aan mensen met een handicap en ook binnenkort de toegang tot internet mogelijk kunnen maken voor hen.

Bij deze geef ik een wat gedetailleerd verslag, opdat jullie een indruk kunnen krijgen van de dagelijkse gang van zaken op dit project.

Maatschappelijk werk

Wij hebben 18 mensen met een handicap begeleid naar de arts van het "Programa de Saúde Familiar" in de wijk, 6 mensen (kinderen) naar de "Associação de Apoio à Criança portadora de Deficiência". Deze consulten waren nodig voor het verkrijgen van een rolstoel of andere hulpmiddelen. Bij de AACD krijgen enkel kinderen fysiotherapie en medische begeleiding.

Via de Rotary in Olinda is het gelukt een rolstoel te verkrijgen voor Maria de Fátima.

Wij hebben een aanvraag gedaan voor 20 pasjes voor vrij openbaar vervoer. Slechts 8 zijn er tot nu toe beschikbaar gesteld. Probleem is de bureaucratie. Men vereist een bewijs van huisvesting of woonplaats door middel van een water- en licht- of telefoonrekening op naam van de betreffende persoon. Maar probleem is dat de meeste mensen met een handicap in extreme armoede leven en veel verhuizen van het ene huurkamertje naar het andere, zodat zij niet beschikken over documenten, die op hun naam geregistreerd staan.

Ook dit jaar is er weer geregeld huisbezoek gedaan. Om enig beeld te geven van de problematiek die zich voordoet, een aantal namen van degenen die geregeld bezocht zijn:

1. Jefferson. Heeft kinderverlamming gehad, gebruikt een rolstoel. Had doorligplekken. Was ondervoed. Is geholpen met luiers en enkele voedselpakketten.

2. Gerlane, Gebruikt eveneens rolstoel maar kruipt thuis over de grond omdat alles zo nauw is dat er geen rolstoel in past.. Woont in een steeg in een éenkamerwoning, weduwe sinds eind 2006 met vier kinderen. Had veel psychologische steun nodig en ook geldelijke hulp. Gelukkig mogen wij rekenen op vaste hulp uit Valkenburg, een soort financiële adoptie van het jongste kind, Camila. Het oudste zoontje van 12 jaar was al aan de drugs en in het criminele circuit. Eind 2007 is het ons gelukt om hem in een

ontwenningsskuur te plaatsen in een opvanghuis voor jongverslaafden.

3. Weidson, half verlamd, ouders alcoholist, erg arm. Is zeer opstandig. Bij een overval heeft hij zijn rug gebroken. Heeft luiers nodig om af en toe buiten te komen. Is behoorlijk opgeknapt na deelname aan de informaticacursus. Een stuk opgewekter ook. Ziet het leven weer zitten, zo lijkt het wel.

4. Marilia, is geestelijk gehandicapt en krijgt maandelijks assistentie van een psychiater.

5. Paulinho, vergroeid lichaam, gebruikt een rolstoel, woont alleen met zijn oude blinde moeder. Heeft een droom om acteur te worden. Doet enthousiast mee met de informaticacursus.

6. Robert, gaat wekelijks naar de fysiotherapie bij de AACD. Studeert behoorlijk om mee te kunnen doen met de informaticacursus.

7. Susana, heeft een moeilijk jaar achter de rug vanwege familieomstandigheden. Heeft veel geestelijke steun nodig.

8. Waldemir, gebruikt rolstoel, heeft een urineweginfectie gehad, hetgeen hem belemmerd heeft om aan sport, discussies, te doen.

9. Maria de Fátima, gebruikt nu ook een rolstoel, is ernstig ziek geweest.

10. Faustino, een jonge man, begin 30, ernstig gehandicapt, heeft veel problemen met zijn familie.

11. Cristina, is achterlijk. Wij doen er alles aan om een pensioentje of een WAO voor haar te regelen bij het ziekenfonds, maar de psychiaters achten haar werkvaardig. Zij leeft van de hulp van de lokale gemeenschap.

Gelukkig zijn er ook goede berichten:

1. Marlene Marculino, rolstoelgebruikster, was goed gezond en heeft aan alle trainingen voor het discussieren meegedaan. In Recife en Natal heeft zij bij wedstrijden de eerste en de tweede plaats behaald. Daarnaast is zij zeer actief in de Sociedade de Portador.

2. Wellington, ondanks zijn zwakke geestelijke begaafdheid heeft hij goed meegedaan met de tekencursus dit jaar.

3. Marta, jong meisje van een jaar of tien, die een arm mist, had veel succes in de informaticacursus.

Educatieve activiteiten en bezigheidstherapie

Gedurende het jaar bieden wij verschillende cursussen aan met een vaste regelmaat van twee middagen per week of één middag per week. Deze vormingsactiviteiten functioneren als bezigheidstherapie. Aan deze activiteiten nemen voornamelijk mensen met een handicap deel en ook mensen zonder handicap die op de een of andere manier banden met elkaar hebben (familie, burens, vrienden, schoolgenoten,...). Gedurende de week tellen wij de regelmatige deelname aan deze activiteiten van in totaal 27 mensen met een handicap.

De cursussen zijn:

1. Informatica

Op de maandag- en woensdagmiddag van 14:30 tot 16:40 uur heeft een cursus introductie in informatica plaatsgevonden in twee groepen onder leiding van Paulo. In totaal met 16 deelnemers, van wie 10 met een handicap.

2. Tekenen

Eveneens op de maandag- en woensdagmiddag een cursus artistiek tekenen onder leiding van Domicio met 9 deelnemers van wie 3 met een handicap.

3. Handvaardigheid.

Mariangela is een uitstekende docente op het creatieve vlak. Iedere middag is zij aanwezig in het centrum voor allerlei cursussen.

Op de maandag- en woensdagmiddag geeft zij een cursus handwerk van recycle materiaal en een cursus cadeauverpakkingen, geschenkdoozen e.d. Hier nemen 12 mensen aan deel, van wie 10 met een handicap.

Op de dinsdag- en donderdagmiddag geeft zij een cursus schilderen van stoffen en naaien. Zij maken droogdoeken, tafelkleden, beddengoed.

Hier doen 12 mensen aan mee, allen met een handicap.

Op de vrijdagmiddag is de kookles, voornamelijk patisserie, zoete en zoute hapjes voor feestjes. Acht deelnemers van wie 6 zonder handicap die bijdragen in de aanschaffing van het materiaal dat nodig is voor de cursus.

Voor de mensen die niet stil kunnen blijven zitten en graag bewegen is er iedere dinsdagmiddag recreatie: balspel, domino, dansen in de tuin van ons centrum.

Verder is er een aantal lezingen gehouden in ons centrum waar veel belangstelling voor bestond. Bij deze gelegenheden stroomt het centrum vol en zijn er ook de meeste mensen met een handicap met wie de S.P.D. contact heeft.

- Zoals ieder jaar in maart, voordat de winterperiode begint, een bijeenkomst over de ziekte dengue en hoe die te behandelen en te voorkomen.
- In april (ook ieder jaar) een campagne tegen filariose, in samenwerking met de lokale gezondheidspost, die gedurende 14 dagen onderzoekstests gedaan heeft in ons gebouw.
- In juli een lezing over het belang van de democratisering van de toegang tot informatica.
- In september een informatieve bijeenkomst over seksueel overdraagbare ziektes.
- In oktober presentatie van een film over permanente educatie.

Sociale integratie

Zoals ieder jaar hebben wij ook in 2007 de gebruikelijke feestdagen goed gevierd in ons centrum:

Pasen, moederdag, de junifeesten, en op het eind van het jaar een grote kerstverbroedering.

In de maand mei hebben wij een uitstapje gemaakt: in een gehuurde bus met 46 personen gingen we naar de tentoonstelling die ik had in de Galeria Dumaresq. De thematiek had te doen met het dagelijkse leven van de mensen: de alles overheersende aanwezigheid van het geweld in onze maatschappij en dan vooral in de arme wijken. Het was een gelegenheid om creatief te reageren op het tentoongestelde en ook om te genieten van een andere omgeving en lekkere hapjes.

In november hebben wij onze "kerstmarkt" gehouden met de presentatie van al hetgeen gedurende

het jaar gemaakt is tijdens de handvaardigheid in het centrum.

Ook hebben wij in november een markt gehouden van gebruikte kleding en andere voorwerpen.

Gedurende het jaar proberen wij twee keer per week een maaltijd aan te bieden in ons centrum. Een gezonde soepmaaltijd. Het lukt ons niet altijd om dit te doen omdat de middelen en ook de tijd wel eens ontbreken.

Al deze activiteiten in en rond ons centrum, de "Sociedade do Portador de Deficiência da Mangueira", zorgen ervoor dat er een soort "familie" is ontstaan van mensen met een handicap in Mangueira. Het lijkt wel een soort clubhuis, gezellig en meestal feestelijk. Men is elkaar tot steun.

Het kinderopvangproject in Catingueira, Campina Grande

Tot slot nog een kort bericht over ons project in Campina Grande, dat een dagelijkse opvang biedt aan momenteel 45 kleine kinderen tussen de 2 en 7 jaar. Zij komen uit de armste gezinnen in Catingueira, een inwendig grote volkswijk op 10 km van het centrum van Campina Grande, waar vroeger de vuilnisbelt van de stad gelegen was.

Ook hier hebben wij begin 2007 een opknappbeurt kunnen geven aan het gebouw: tegels in de w.c.'s en in de keuken, alles geschilderd. De opvang van de kinderen bestaat uit kleuteronderwijs en ook alfabetisering. De ouders worden begeleid. Er zijn bijeenkomsten over voeding, hygiëne e.d. Ook worden zij thuis bezocht door het team dat verantwoordelijk is voor het project. Dit zijn mensen die tevens actief

zijn in de kerkelijke basissamenleving. De ruimte waar het project over beschikt doet dan ook dienst voor allerlei andere activiteiten in de lokale gemeenschap: de moederclub komt er bijeen, de voetbalclub houdt er vergaderingen.

Een volgende keer zal ik meer schrijven over Campina Grande.

Bij deze willen wij jullie alvast een heel goed Paasfeest toewensen en jullie hartelijk danken voor de trouwe aandacht en inzet. Vriendelijke groeten, Eliana en Rover

Een nieuw logo!

Met deze eerste Nieuwsbrief in 2008 introduceren wij vol trots ons nieuwe logo. Kunstkenner herkennen wellicht een gedeelte van de schildering 'Taferelen uit Genesis' op het plafond in de Sixtijnse kapel van de hand van Michelangelo. Een knipoo naar de theoloog in Rover, die zelf ook een zeer verdienstelijk schilder is. Een van de handen houdt het werelddeel Zuid-Amerika vast. De andere hand wijst aan waar Rover en Eliana werkzaam zijn voor Amigos do Brasil, het noordoosten van Brazilië.

Dank aan ons bestuurslid Pieter van den Hof voor dit mooie ontwerp.

Cijferwerk

Ook een stichting als de onze is verplicht om elk jaar een professioneel financieel jaarverslag te maken. Vele jaren lang werd dit helemaal belangeloos gedaan door de heer Jo Meijs uit Valkenburg. De heer Meijs heeft helaas te kennen gegeven het financiële stokje over te willen dragen aan een opvolger, waarnaar wij naarstig op zoek zijn. Wij zijn de heer Meijs bijzonder erkentelijk voor zijn jarenlange trouwe en betrouwbare dienstverlening. Heel erg bedankt hiervoor!

Verslag van een bijzondere Kerstverkoop

Onze Jaarlijkse kerstverkoop was weer een geweldig succes. Het hele jaar door zijn tientallen vrijwilligers bezig geweest om een zo groot en gevarieerd mogelijk aanbod aan mooie en bruikbare cadeaus te maken. Met name de laatste weken werd er enorm veel werk verzet: er werd "groen" gesnoeid en verzameld, de vrijwilligers met de groene vingers konden aan de slag! Het indrukwekkende resultaat heeft u kunnen zien.

Dit jaar was echter alles anders in verband met de ziekte en het overlijden van de heer Th. van der Ploeg sr. Alle voorgaande jaren waren we gewend geraakt aan de bezoeken die hij en zijn vrouw brachten aan het "groen-atelier" en keken we uit naar hun komst en hun enthousiaste en warme belangstelling en reacties. Hun gezamenlijke steun hebben wij dit jaar echt gemist. Op uitdrukkelijk verzoek van mevrouw Van der Ploeg sr. werd besloten de kerstverkoop door te laten gaan en wij zijn dankbaar dat zoveel mensen toch gekomen zijn.

Het doel van de verkoop dit jaar was om middelen bij elkaar te krijgen voor de

bouw van een multifunctionele ruimte voor circa 60 studenten in de tuin van Het Grote Huis in Recife (zie ook verslag van Rover). En dat is gelukt! Onze opbrengst (verkoop + giften), samen met de steun van de Wilde Ganzen een bedrag van € 18.447,67, is reeds overgemaakt, waardoor de mensen in Recife al met de bouw konden beginnen. We zullen u op de hoogte houden. Bij deze danken wij u allen voor uw inzet en komst.

Giften

- Heel dankbaar zijn wij voor de spontane donatie van een bedrag van € 2.500,- door de St. Elisabeth Strouven te Maastricht.
- Opnieuw ook ontvingen wij van de Pater Jef Willems Stichting het prachtige bedrag van € 9.250 dat volledig zal worden ingezet ten behoeve van het gehandicapten-project in Mangueira, Recife.
- Onze kerstverkoop, waarvan u een verslag elders in deze Nieuwsbrief kunt lezen, bracht, inclusief de bijdrage van de Wilde Ganzen, het formidabele netto bedrag op van € 18.447,67.
- Ook aan het eind van 2007 werd door een groep donateurs weer een vaste bijdrage gestort op onze rekening op basis van hun toegezegde 5-jaarlijkse bijdrage.
- Heel hartelijk dank aan alle gulle gevers en trouwe donateurs.

